

פרשת עקב

כי אמליראה את ה' אלקיך (י, יב)

מדוע הקדימה התורה יראת שמים לכל שאר המעשים? אומר "דבש השדה" שיכול האדם "ללכת בכל דרכיו ולאהבה אתו ולעבד את ה' אלקיך... לשמר את מצות ה'" - ולמרות הכל לעשות את הכל עבורו עצמו, כדי לזכות ליתר כבוד ותהלה, לפיכך מקדים הקב"ה ומציין את יראת השמים, כדי ללמדנו שכל מה שנעשה, עלינו לעשות עם יראת שמים, או אז יהיה פנוי לבנו אליו רעיונותינו יטהרו ויזדככו, וכל מטרטנו תהיה לעשות את רצונו.

על חשיבותה העצומה של יראת השמים וקדימותה לכל שאר המעלות, אנו מוצאים בספור שמוא בהגדה של פסח "באהלי צדיקים":

באחד הימים פרצה בבית המדרש בראדום מריבה שנסבה אודות זהותו של החזן החדש שיבחר לבית הכנסת, לאחר פטירת החזן הקודם.

חלק גדול מן הקהל צדד במעמד כלשהו שנחן בקול ערב במיוחד, וחציו השני של הקהל הקדוש העדיף לתמוך בחזן אחר שהיה ירא שמים מאד.

לאחר שלא הצליחו להגיע לעמק השוה, החליטו לשאול את רבינתן דוד משידלובצה. שמע הרבי את טענותיהם של אלו שבקשו חזן ירא שמים, ואחר את טענתם של האחרים, שבקשו את בעל הקול הערב, ואמרו כי באמצעות הקול הנאה שלו יצליח לעורר את הקהל להתפלל בכונה גדולה יותר.

הרהר מעט ופנה אל הקהל: אלו הייתי סבור שהקב"ה צריך את הרחמים שלכם, הייתי פוסק שיש צורך בחזן שיעורר את רחמיכם, אך כל זמן שאתם צריכים את רחמי הקב"ה, מוטב שהחזן יהיה ירא שמים ויצליח לעורר את רחמי הקב"ה עליכם...

מקור: הרב שלמה לוונשטיין שליט"א